

Előfizetési árak:
Egy évre 14.—
Félévre 8.—
H. kir. postakörképzetű
csokkaként az ára 38990
A hirdetési díj mm-
ként 32 fillérrel előre
fizetendő. Szöveg
közt annak duplája

FOGADÓ

MAGYAR VENDÉGLŐS

A "KORCSMÁROS" MELLÉKLETTEL

Szerkesztőség és
Kiadóhivatal: Bpest
VI. Aradi u. 11. sz.
IV. emelet 4. (Lift)
— Térész körútnál —
Tel.: Aut. 188-98
Lapmegjelenése
minden hétfőn és 15-én.

Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Egyesülete és a Budapesti Korcsmárosok Szakosztálya hivatalos közlönye
A fogadós-, vendéglős-, korcsmáros és kávéipar, idegenforgalmi, borgazdasági és pincérérdekeket képviselő lap

**Kávéházi és vendéglői
berendezések
új és használt**

HEXNER
BUDAPEST, VII.,
KIRÁLY UCCA 25.
Telefon: 429-02.

Olcsón

szállít és szakszerűen kiszolgálja:
mindennemű alpacca felszerelések,
evőeszközök, billiárdasztalok,
golyók, dákok, éttermi, márvány-
és kártyaasztalok,

**Sörkimérő készülékek,
borkimérő pultok.**

Székek, kertibútorok, hitelesített
vendéglői üvegáruk.

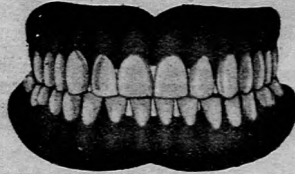
Használt berendezésekért legma-
gabb árat adok.

▶ A VIDÉK egyik legnagyobb vá-
rosában, a belváros legszebb he-
lyén, pályaudvartól 2 perc távol-
ságra, Fő autótút mellett, nagy-
forgalmú vendéglő, elegáns ét-
termekkel, tágas, árnyas kerthe-
lyiséggel,

BETEGSÉG MIATT,
tulajdonostól

BÉRBE ÁTADÓ.

▶ Nagy étkezés és italforgalom.
Bővebbet a lap szerkesztőségében.

Műfog
korona és híd
a készítőnél jobb és olcsóbb.

Személyesen végzem.

Foghúzás. Fogtömés. Szájpadlás-
nélküli fogsorok!

Fizetési kedvezmény!

Biró Sándor

vizsgázott fogász m.

Budapest, VIII., Rákóczi út 25.
Vas u. sarkán. Tel. 42-1-30.

Zákonyi Lajos

Géplakatos, villany-, víz-, gáz- és
szivattyúszerező Budapest, VI.,
Rózsa ucca 63 (Andrássy útnál).
Készít: mindennemű lakatosmun-
kát, szabadalmazott mélykút sziv-
attyút. Szerel: Villamosvilágít-
ást, erőátvitelt, hótárolót, villám-
hárítót. Vízvezeteket, egészség-
ügyi berendezést, esaternázást és
gázvezeteket.

**Beszerezte már
a Korcsmai hitel
eltörlesztéséről szóló
új plakátot** ?

JÉGSZEKRÉNYEK

bor és sörkimérő

készülékek, pohárállványok minden
méretben, valamint székek
és asztalok gyári árban kaphatók.
Kedvező fizetési feltételek! Javi-
tások olcsón és pontosan eszközöl-
tetnek. Kérjen árajánlatot!

Klement András

jégszekrények, bor- és sörkimérő-
készülékek üzeme
BUDAPEST, VII., KIRÁLY U. 27
(az udvarban).
Telefon: J. 401-10.

Lerakat: Debrecen, Hatvan u. 1.
(Püspöki palota).

MAKOVITS JÓZSEF

kádármester,

Budapest, VI., Lehel u. 10-a.

Fagylaltgépet, pultot és jégsze-
krényeket legolcsóbb árrért szállít.
Új és régi javításokat legjutá-
nyosabban vállal.

E L A D Ó

egy jókorban lévő 1 éve használt
IV/5-típusú fehér, zománcozott

„KRISTALY“ vízsűrítő készülék
mely alkalmas bármilyen szik-
vizgyártásnál, mint magánháztar-
tásban a vízben lévő tisztátlan és
szilárd anyagok eltávolítására.
Kb. 500 lt. óránkénti teljesítményű.
Érdeklődni lehet Horváth József
vendéglős és szikvizgyárosnál,
Nagykőrösön.

Popper Mór és Lipótrt. Bornagykereskedés

Budapest-Kőbánya, Előd ucca 8. szám.

Telefon: József 359-78.
Kőbánya: 76-15.

Alapítotott 1869. évben.

Az 1922. évi országos szőlő és borgazdasági kiállításon aranyéremmel kitüntetve
Válogatott uradalmi fajborok. Kérjen saját érdekében árajánlatot.

Páratlan sikere van

Podruzsik Béla
a Hungária nagyszálló konyhafőnöke
**Legújabb
Szakácskönyvének**

harmadik kiadásának
a polgári konyha, házi cukrászat és a
diétás főzés ismereteivel.
A könyv 10 pengő és a portó. Meg-
rendelhető az összeg előzetes bekü-
ldésével lapunk kiadóhivatalában.

Termelőitől 50 hektóliter

1931. évi tokaji szamorodni bor

kisebb tételekben is olesó áron
beszerezhető; Vendéglősök bizo-
mányba is kaphatnak. Bővebbet
telefonon 197-00. délután 4-6
óra közt.

HIRDETŐINKNÉL VASAROLJUNK!

Érzékeny, fájós lábakra

készíték orvosok által elismert
új találmány gyógycipőket, lud-
talp, fagyás, izzadás, tyukszem,
börkeményedések ellen, garancia
mellett a legújabb fazonban és
szinben 30 pengőtől, NYÁRY
gyógycipész, Szondy ucca 25. sz.
Gyógycipők egyedüli készítője.
Címet kérem megőrizni. Kérjen
ismertetőt. Vendéglősöknek és
alkalmazottainak ingyen láb át-
világítás, ha a „Fogadó“-ra hi-
vatkoznak.

Rendeljen Szegedről Horváth Ferencőtől paprikát

Édes nemes paprika à kg. P.2.40
Féledes .. à kg. P.2.—

Kellemes ízt és szép színt ad az ételnek!

NAGY IGNÁC

pincefelszerelési cikkek raktára

Budapest, VII. Károly-körút 9

Ajánlja dusan felszerelt raktárát, u. m.
hordószivattyúk, szűrőgépek, palackok,
parafadugók, címkék stb. — Tel.: J. 115-15

CELLULOID AJTÓVÉDŐ

megóvja az ajtót kopástól, piszko-
lódástól. Bármely színben és for-
mában készül

Redő celluloidárúgyárban,
Budapest, VIII. Sárkány ucca 5.
Telefon: 344-90 és 412-73.

A befőzési szemben **zöldségfélék és gyümölcsök eltevésénél**

minden vendéglős feleségének nélkülözhetetlen segítőtársa a Podruzsik Bé-
la-féle *legújabb szakácskönyve*. (III. kiadás.) Többek között:

TARTALMAZ 18 fagyalt és parfait leírást,
TARTALMAZ 7 különféle fagyaltos serlegek (Coupe-ok leírását,
TARTALMAZ 10 féle meleg pünes leírást,
TARTALMAZ 18 féle zöldség eltevéséről leírást,
TARTALMAZ 11 gyümölcs eltevésének leírását,
TARTALMAZ 7 féle eukorban eltett gyümölcsökről leírást,
TARTALMAZ 21 leírást gyümölcszékéről,
TARTALMAZ 7 leírást gyümölcszörpökről és borokról.

A könyv ára 10 pengő és a portó. Megrendelhető kiadóhivatalunkban az ösz-
szeg előzetes beküldésével.

TÖRLEY PEZSGÓ

Taliban, Casino, Reservé.

Mielőtt könyvelésének rendbehozatala fe-
lett határozna, mielőtt könyvelőjének a
mérleg elkészítésére utasítást adna, for-
duljon bizalommal **VARGHA LÁSZLÓ**
hites könyvszakértőhöz, az

ADÓ ÉS KÖNYVVITEL
szerkesztőjéhez, Budapest, VIII. József
körút 86. szám. Telefon: József 322-60

tanácsért

adózás és könyvelés szempontjából.
Könyvvizsgálatoknál az ellenőrző könyv-
szakértő az Ön érdekeit védi.

Vállal: könyvelések felfektetését, revizió-
ját, rendbehozatalát, örökösödési és társas-
üzleti elszámolásokat, havi és öröknyve-
lést, adóügyek ellenőrzését. Lapunk elő-
fizetőinek 25%-os kedvezmény biztosítva!

Ifj. Grünwald Mór

IV. Ferenc József rakpart 6.
Telefon: Automata 843-39.

Üveg és porcellán

Kristály

ásványvizet kizárólag

Szent

Lukácsfürdő

tölt

Baktériummentes.

Üdítő.

Védjegye:

Szent Lukács az oroszállannal

Vendéglősök, Korcsmárosok,

Kávésok és Italmérők figyelmébe!

Kötelező a kifüggesztése az 1929. évi X. t.-c. alapján készült

Új Borfövény-kivonat plakátja drb.-ja **90 fill.**

Legalább 20 darab vételenél darabja 80 fillér.

A korcsmai hitel elfőrléséről szóló plakát „ **60 fill.**

(Kifüggesztése kötelező minden helyiségben.)

A sütemény fogdosása „ **30 fill.**

**Flafalkorúak szeszillalmáról (1927. évi
XXXIII. t.-c.) szóló plakát** „ **40 fill.**

Padlóra köpni fillos plakát „ **40 fill.**

**Éneklés és lárnozás hatóságilag filftva
van plakátja** „ **40 fill.**

Káromkodás, trágár beszéd fillos plakát „ **40 fill.**

Vidéki rendelésnél a plakátok — a portóköltség
miatt — darabonként 20 fillérral drágábbak.

Az összes plakátok kemény papíron készültek. —
Kaphatók a „Fogadó — Magyar Vendéglős“ ki-
adóhivatalában, Budapest, VI., Aradi ucca 11. sz.
Ajánlatos a plakátok árát akár levélbélyegekből,
10 és 20 filléres címletekben előre beküldeni, mi-
után az utánvét melletti küldésnél igen nagy a
portóköltség.

Előfizetési ára:
 Egész évre 16.— P
 Félévre . . . 8.— P
 M. kir. postatakarékpénztári
 csekkzámla száma 38990
 A hirdetési díj mm-
 ként 32 fillérrel előre
 fizetendő. Szöveg
 közt ennek duplája

FOGADÓ

MAGYAR VENDÉGLŐS

A "KORCSMÁROS" MELLÉKLETTEL

Szerkesztőség és
 kiadóhivatal Bpest
 VI. Aradi u. 11. sz.
 IV. emelet 9. (117)
 — Teréz körútnál —
 Tel.: Aut. 188—98
 La p m e j l e n e s
 minden hó 1-én és 15-én.

Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Egyesülete és a Budapesti Korcsmárosok Szakosztálya hivatalos közlönye
 A fogadós-, vendéglős-, korcsmáros és kávéspár, idegenforgalmi, borgazdasági és pincérérdekeket képviselő lap

Ha nem jön gyors segítség, elpusztul a vendéglős- és korcsmárosipar

A bortermelői kímérések és a kifőzők az ipar sirásói

A vendéglősök és korcsmárosok után a kézműves iparosok tartották országos kongresszusukat Kőszegen. Az utóbbi kongresszus azonban már nem folyt le programszerűen, sőt a napirendjének tárgyalásába alighogy belekezdtek, már elfogadtak egy indítványt, amely egész feleslegessé tette a további tanácskozást. A dolog úgy történt, hogy az IPOSz elnöke beszámolt a szövetezést működéséről és a különböző sérelmes ügyek felsorolásánál azt mondta, hogy ezekben az ügyekben illetékes helyen eljár, de „sajnos” eredmény nélkül. A sok sajnós azután arra készítette az egyik újpesti kiküldöttet, hogy indítványt terjesszen elő, mely szerint a kongresszus határozta el, hogy a fővárosba sürgősen összehív egy nagy országos demonstrációs gyűlést, amelyen azt határozzák el, hogy az összes alkalmazottakat elboicsátják, az OTI-ből kijelentik. Ezen indítvány elfogadása után a kongresszusnak már vége lett.

Az a bizottság, amely evvel az országos gyűlést rendezésével foglalkozik, szeptember 12-ére hívta össze a nagy demonstrációs gyűlést. Egy kisebb küldöttség el is járt a kereskedelmi miniszternél és bejelentette, hogy az iparosok országos kongresszusának folyamánként az itt jelzett napon tartják újabb nagygyűlésüket. A miniszter úr e küldöttségnek kijelentette, hogy egészen feleslegesnek tartja ezt demonstrációt, miután a kormány egyes tagjai már ismételtelen kijelentették, hogy a kisiparoság közterhein könnyíteni kívánnak és a szobanforgó jétékony rendelkezések kibocsátására a kormány már egyébként is elhatározta magát.

Lapunk az utóbbi években tele van a vendéglős- és korcsmárosipar sirámaival. Gyűlések, kongresszusok és beadványok tömege kér, könyörgő segítség iránt. Olyan helyzetben van iparunk, mint az apostolok csónakja a háborgó tavon, mikor már-már el akart süllyedni; de a Megváltó aludt a himbálózó alkotmányon. Petrus apostol a legnagyobb veszélyben felkeltette Jézust és könyörgött: „Uram, segíts, mert elveszünk!” És az Úr segí-

tett. Eddig nem voltunk kishitűek, de ha nem akarjuk télenül várni sorvadásunk végét, a pusztulást, úgy — bármennyire is fékeznek az ipari szervek vezetői —, rövidesen megfontolás tárgyává kellene tenni, vajjon *nem volna-e célravezetőbb, hogyha a mi iparunk is erősebb formában mutatna rá, hogy ha nem jön gyors segítség, úgy elvész!*

Egyik oldalán a bortermelői kímérések, a borbatyuzás, borempészsés és borszekerezés lehetetlenné teszi az adókat fizető vendéglős- és korcsmárosiparos megélhetését.

A másik oldalon pedig a kifőzők, tejesarnokok, étkezdek és úgynevezett penziók állás meg a vendéglősipar sirját. A nagy házbér, a nagy adók, nagy személyzet, az OTI járulékanak terhei alatt nyög a vendéglősipar, viszont a kifőzők, melyek imraár gyárüzemre rendezkedtek be és 2-500 személyt kosztoltatnak, képesítés nélkül, talán közteher nélkül, sokszor jogosítvány nélkül, belekontárkodtak az iparunkba és a hatóság ezt tűri, mert beléje szuggerálták, hogy a kifőzők a mai nyomorúságos helyzetben „szociális missziót” teljesítenek. Mintha minden tejesarnok, étkezdetulajdonos egy Róbert bácsi volna, ki ingyenkosztolt már „szegényeinek”. Délfelé egyes dísz bérpaloták emeleitől lejönnek a „fressztrógerok” — úgy nevezte el a pesti argót a biciklis ételhordókat — és egész kerékpárbrigádok viszik szerzetészt a városban alumíniumos és zománcos ételhordókban az ételeket. A vendéglők üresek, a személyzet, amelyet a tulajdonos nem akar emberiségből „leépíteni”, unatkozik és azon tűnődik: minek is tanulta ezt a szakmát, mikor az „úgy is megy”. Lásd fressztróger batteriát!

És a nyaraló- és fürdőhelyen? Magunk is azért harcolunk, agitálunk, hogy ne vigyék külföldre a pénzt, hanem fűrődjenek, nyaraljanak idehaza. Legtöbbször, és részben igazat is kell néha a közönségnek adni, azt mondják, hogy a magyar fürdőhelyek, néhány kivételével, nem nyújtanak semmit, drágák, a lakások primitívek, unmedernek, stb. Most már magunk is

belátjuk, hogy ha a kormány hamarosan nem fog intézkedni — s ne várja a kormány, hogy arra szorítsák — úgy a magyar fürdők és nyaralók nem előre, hanem vissza fognak fejlődni. A vendéglők a fürdőkön sorba tönkremennek! Étkezdek, kifőzők és „panziók” látják el a közönséget, a vendéglők ma már csak luxushelyek, ahová esetleg egy-néhány elszánt személy legfeljebb egy pohár söre megy. A déli-vasúti oldalon Aligától Keszthelyig nem látható 5 vendéglő, csak kifőződe és panzió, ahol többnyire nem szak-képzett személyzet működik. Keszthelyen olyan napon, mikor 1000-nél több idegen érkezett, ebből néhány száz ugyan azonnal átrándult Hévízre, ebd idő alatt az éttermek kongtak az ürességtől. S ha az ember kérdezte, hogy hol van az a 100 idegen, mert annyian biztosan fognak étkezni, akkor azt a felvilágosítást kapjuk, hogy azok a kifőzőkbe mentek enni. Ilyen állapotok mellett vajjon fejlődhetnek-e a fürdővendéglők?

Keszthely-Hévízfürdő vasúti állomása, annak a világhírű fürdőnek a hídfője — maga egy nyaraló város, gyönyörű stranddal, szép és díszes parkkal, öt-hat szállodával, minden nagy teremmel, ahol 1000 ember elfér — és ezek az üzletek vagy már bukás előtt állnak, vagy agóniában vannak. De nyílnak a kifőzők, amelyek a szebb és nem prolis hangzású „étkezde” nevet veszik fel — egyre szaporodnak és virulnak. Hiába a hatóság jóindulata és belátása, hiába büntetik 10-20 pengővel ezeket az iparkihágókat, evvel célt nem lehet érni.

Meg kellene kérdezni a magas kormányt, akarja az adófizető vendéglős-korcsmárosokat a jogos törvényes védelemben részesíteni, hogy üzletüket fenntarthassák, vagy pusztulni hagyja őket?

Meg kellene kérdezni a magas kormányt, hogy a szállodásokkal és szak-képzett vendéglősökkel kívánja a magyar idegenforgalmat megteremteni, vagy a kifőzőkkel és tejesarnokokkal? Keszey Vince, a Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete elnöke tagja az Idegenforgalmi Tanácsnak, ott egyszer mégis csak elő kellene hozni azt, hogy ha azt kívánják, hogy magánvállalkozók fürdőhelyeinken modern szállókat és éttermeket létesítsenek, úgy biztosítsa azok fennállását törvényes intéz-

kedésekkel és ne engedje, hogy a kifözök és alpanziók inváziója ellepje ezeket a helyeket. Adót azok bajosan fizetnek, mert mire erre sor kerül,

már nem találhatók meg a tulajdonosok és ha már meg is találják, nem hajtható be a kirótt adó.

Ez így nem mehet tovább!

Az országos vendéglős és korcsmáros kongresszus tanácskozása. IV.

De van egy rendelkezés, amely szerint 500 lélekszámonként kontingentálják az illetéket. Ha most a pénzügyigazgatóság ki nem hozza az 500 lélekszámmal megfelelő arányt, ép úgy kiróják az illetéket, tehát mellékes, hogy milyen osztályba tartozik az illető. Az illetékek van egy új fázisa. Az italméréseket nem engedélyezik áthelyezni mindaddig, míg az illetékhátralék ki nincs fizetve. Akkor, mikor én, mint vendéglős csak okadatolt esetben kérem áthelyezésemet, mert ezzel a helyzetemet akarom javítani, tehát az államháztartásna érdeke, hogy én jobban reuzáljak és mégis megakadályozza ezt. Ezeket elő akartam tárnai az igen tisztelt kormánykiküldött uraknak és megmondani, hogy az országnak és a kormánynak is nehéz a helyzete, igazán sok feladata van, ellenben szeretnék a lelki szemek elé idézni egy mérleget, amelynek serpenyőjében benne vannak a kartelek, a borfogyasztási és egyéb adók, közüzemek, östermelők stb. a másik serpenyőjében pedig az illeték. Ez az elgondolás a kincstárnak nagyon helytelen és reméljük, hogy ezzel a kérdéssel végre mégis csak fognak foglalkozni majd.

Előterjeszti a következő *határozati javaslatot*: Mondja ki a vendéglősök és korcsmárosok 1932. évi július hó 6-án Közszeg tartott nagygyűlése, hogy kívánatosnak és szükségesnek tartja az italméresi törvényekről alkotott 1921. évi IV. tc-re vonatkozó 21. paragrafusának oly módon való módosítását, hogy az italméresi illeték (engedélyilleték) ne a jelenleg érvényben levő illetéktáblázat szerint róvassék ki 3 évre, hanem a tényleg elfogyasztott bor, sör és szesz mennyiség után vagyis az illeték leróvása tételes adófizetesként eszközöltessék.

Sérelmesnek tartja, továbbá a nagygyűlés azon intézkedéseket, mely szerint az italméresi jogokat a pénzügyigazgatóságok — áthelyezések alkalmával — csak azon esetben írják át, ha a kérvényező illeték és egyéb adótartozását részben vagy egészben kifizette.

Indokolás: A m. kir. pénzügyminisztérium 86/175—1932. sz. körrendelete alapján az illetéktáblázatot olyképen módosította, hogy az eddigi osztályokat kibővítve, a fővárosban 9 osztály helyett 11, vidéken 7 osztály helyett 9 osztály létesített. Az osztályoknak ily módon való kibővítése nem jelenthet könnyítést, amennyiben a pénzügyigazgatóságoknak, a rendelet értelmében csakis lélekszámonként kell az illetéket kontingentálni, olyképen, hogy a városokban minden 500 lélekszám után megszabott összilletéket elérjék.

Ezek szerint egy 60.000 lakosú városban a táblázat szerint 20.400.— pengő összilletéknek kell kivétve lenni vagyis a kincstár előadójának úgy kell kirónia az illetéket, hogy ez a minimum befolyjon.

Azon esetben, ha a rendeletben feltehető táblázat szerinti illetékminimumot a pénzügyigazgatóságok el nem érik, úgy a pénzügyminisztérium a kivétést hivatalból megváltoztatja, illetőleg elrendeli annak arányos felemelését. Tehát a vendéglős és korcsmáros iparra — az osztályoknak ily módon való kibővítése — nem kielégítő.

Az engedélyilleték a kialakult gyakorlat alapján és a leromlott gazdasági viszonyoknál fogva — melyekhez hozzájárulnak a közüzemek, borbatyuzás, borszekerezés, borempészség stb. feltengesei — nem állapítható meg az italméresi üzletek berendezése, minősége alapján, amennyiben a forgalom a múltéhoz viszonyítva egyrészt 60 százalékkal csökkent és a nagy átlag berendezése, pedig leggyakrabban az adószágtól túl van terhelve. Így, tehát csakis — a méltányosságot figyelembe véve — a tételtes adófizetésnek van helye, mely az egyedül elfogadható adózásnak bizonyul.

Az italmérések áthelyezése, illetőleg átírása körül az ipart érő sérelmek annál is inkább indokolatlanok, amennyiben a kérvényező csakis indokolt esetben folyomodik jogának áthelyezéséért vagyis utóbbival tisztán helyzetén kíván segíteni és ha ezáltal üzleti forgalmát sikerült biztosítani, úgy elegendő tud tenni adófizetői kötelezettségeinek is.

Viola Béla: Nagy örömmre szolgál az, hogy végre mi, vidéki vendéglősök is módot kaptunk arra, hogy bajainkat előtárhassuk. A vendéglősipar ezer bajjal, alétlan fekszik a műtőasztalon és azonnal orvoslásra vár. A konjunkturaemberek eltűntek, de annál jobban szaporodnak a kontárok iparunkban. Ez ellen tiltakozunk. Röviden éljük szeretném tárnai azt a különbséget, ami a régi jó idők mosolygós korcsmárosa közt és a mai szomorúságtól szántott, gondterhes arcú vendéglős közt áll fenn. Amaz, bár dolgozott egész életében, de öregségére összekapart magának egy kls vagyont. Ma a vendéglős gondterhes arccal jár-kel a vendéglőjében és ha nyílik az ajtó, akkor nem örül, hogy vendég jött, hanem attól fél, hogy a végrehajtó talál jönni vagy pedig egy jópajtása jön és besúgja, hogy pajtában mérki a kocsisok a bori. Az ilyen szekerések rengeteg kárt okoznak, lerészegítik az egész falut és a piszkos, poros pajtában, mosatlan

poharakból mérnek. A korcsmáros viseli a terheket, ezek pedig beszedik a jövedelmeket. Falun egy másik nagy ellenség a Hangya-szövetkezet. Ez kinyitja az üzletét reggel 3 órakor. Az üzlet előtt állanak az élelmiszeres zsákok, a parasztok bejönnek reggel, ráülnek ezekre a zsákokra és ott fogyasztják el a pálinkájukat. Rendes pincehelyiségük sincs, egymás mellett állnak a petróleumos, boros, meg az eetes hordók. A vendéglős a tisztaságért szigorúan ellenőrizve van, tehát követeljük, hogy azt ezeken is hajtásák végre. Kéri határozati javaslatának elfogadását, amely a következő:

(Vége köv.)

A borár minimális megállapítása

A Magyar Szőlősgazdák Egyesülete pénteken délután az OMGE tanácstermében igazgatóválasztmányi ülést tartott *Kosinszky Viktor* elnökletével. A belső ügyek letárgyalása után az egyesület több felszólalás után elhatározta, hogy a kormányzattól kéri, hogy a fogyasztási szesz kizárólag a magyar bortermelők javára biztosítsassék, a *borfogyasztási adó 50 százalékos csökkentése már októbertől lépjen életbe*, hogy ne befolyásolják károsan a szüreti borbevásárlásokat. *Sürgetik olyan rendelet kiadását, amely lehetetlenné teszi a boruzsarat és minimális bor- és mustarat alapít meg.*

A napilapokban olvashattuk a fenti közleményt. Mult hó 15-iki lapunkban már felvetettük azt a gondolatot, hogy a termelők érdekében is nem volna-e kívánatos a borárak minimalizálása? Így csak örülhetünk annak, hogy a szőlőtermelőknél sorainkra megjött a visszhang.

Hogy a fenti egyesület mit tart boruzsoranak, arra nézve részletes magyarázattal nem szolgál a megjelent közlemény, így csak arra lehet gondolni, hogy a boruzsora alatt azt kell érteni, hogy a termelő *kényszerhelyzetben* van, azért kénytelen borát a gyenge kereslet mellett a napi árnál olcsóbban eladni. Nem hisszük, hogy rendelettel ezt a kellemetlen helyzetet meg lehetne szüntetni, — a magunk részéről kételkedünk benne.

De sokkal célravezetőbb a második kívánság, t. i. az, hogy a kormány a bor- és mustárakat *minimalja*. Lehetetlen állapot az ma, hogy a termelő legtöbbször boráért még a termelési költséget sem kapja vissza.

Teljesen elhibázott a bortermelők egyik részének az a feltevése, hogy a bortermelők üdve a *mindenáran* való

„belső fogyasztás fokozásával” érhető el. A kijárt bortermelői kimerések engedélyezésével, a borbatyuzás és borsempézés, valamint a borszekerezés türelésével, a mindenkor jó adóalánynak számító vendéglős- és koresmárosipar ma már a tönk szélére jutott, de a belső fogyasztás emelkedése a bortermelők helyzetének javulását mégsem hozta meg, ellenkezőleg: a borárak még jobban leromlottak. Ez természetes is, mert nem a „kereslet”, hanem csak a „kínálat” fokozódott. A bornak a termelői kimerésekben való olesó árusításával a bortermelők és a közéjük furakodott áltérmeleők maguk rontották le a bor árát és ezen nem segített a kormánynek borpárlat céljára való intervenciós vásárlása sem.

A kimerőipar helyesli a Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesületének utóbbi kívánságát és ezen az alapon várható a borárak helyes kialakulása. Szükséges, hogy a bor- és must minimális ára úgy állapíttassék meg, hogy a termelő termelési költségeit, munkájának, fáradságának díját, befektetésének kamatait megtalálja, *de emellett feltétlenül szükséges, hogy a fentebb már említett termelői kimerések, borsempézés és borszekerezés, hatóságilag megszüntessenek*, miután a tapasztalat megmutatta, hogy ez a koefficiens okozta a bor elértektelenedését.

A magyar bortermés csak akkor értékesíthető egészében, hogy ha a felesleget exportálni tudjuk. Az elzárkózási politika és magas vámtételek mellett azonban ez egyelőre lehetetlen. Ha a termelő boráért megfelelő árat tudna elérni, úgy nem lenne nagy baj, ha termésének kisebb, de értékesebb része a pincében várná a vévót, nagyobb a kára, ha a borát elkótyavetyéli.

Ilyen értelemben a borár minimálása nagy segítség volna a bortermelőknél, de a vendéglős- és koresmárosiparon is.

*

„Lehet-e a bor árát meghatározott szinten tartani?” cím alatt a „Borászati Lapok” a következőket írja:

A szüret közeledtével a magyar szőlősgazda osztálynak legfőbb gondját képezi az, hogy milyen borárakkal lesz kénytelen számolni, a tavalyi terméshez hasonló mennyiség esetén.

A lapunkhoz befutott jelentések szerint ugyanis megállapítható már az, hogy egyes vidékeken a tavalyinak megfelelő terméssel kell számolni, viszont lesznek vidékek, így az Alföld egyes részei és a hegyvidékek, ahol a termés jóval alacsonyabb lesz. Mindennek dacára a mai viszonyok között számolnunk kell azzal, hogy a természetes kereslet és kínálat folytán újból felfognak kerülni azok az árnyomó tendenciák, amiket ugyan a kereskedelemtől mi soha rossz néven nem vetünk, de azt hisszük, ők sem fognak haragudni, ha ez ellen védekezést igényeszkünk találni a bortermelő.

Karhatalommal belenyulni a gazdasági életbe, nagyon jól tudjuk, úgy

elméleti, mint gyakorlati szempontból kifogás alá eshet és különösen a szabadkereskedelem hívei részéről erős támadásoknak lehet tárgya. A kereskedelem azonban legyen akár kötött, akár szabad, sohasem működhet a termelés rovására! Egy olyan közgazdasági politika, amely a szabad kereskedelem tiszteletreméltó elvéért esetleg feláldozza a termelést is, önmagában találja bukását, tehát a termelői köröknek feltétlenül gondolkodni kell olyan megoldásokon, amelyek a termelői ár biztosítása érdekében esetleg belenyulnak bizonyos eszközökkel és nem engedik, hogy pl. a bor, illetőleg must elkótyavetyeltessek és mint a tavalyi esztendőben a szüreti olesó vásárlások egy egész esztendőre befolyásolhassák a bor árának a termelés érdekében szükséges árak kialakulását.

A Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete f. hó 19-iki igazgatóválasztmányi ülésén foglalkozott ezzel a kérdéssel és kérte a kormányt, hogy a bor árának fenntartása érdekében sürgősen intézkedjék.

Teljesen lehetetlen, hogy a kormány tetlenül nézze azokat az árlemorzsolásokat, amelyek tavaly előfordultak, viszont a termelői érdekeltségnek kötelessége a kormányhoz fordulni segítségért, mert, habár önmaga kebelén belül is megtudná oldani bizonyos módokon a bor árának a tartását, mégis szükségesnek mutatkozik egy olyan állami beavatkozás, amely nyugodtabb hangulatot biztosít a szüret megkezdésekor.

Elvégre a magyar szőlősgazdaosztály termelési költsége, gondja, vevéteke elegendő ok lehet arra, hogy mindez figyelembe vegyünk és biztosítsuk a normális, a mai viszonyok között már leegyszerűsített jövedelmet, abból a vagyontárgyból, amely vagyontárgyat nehéz körülmények között minden szőlősgazda szent hittel fenntartani igyekszik. Hiszen a magyar ipar védelme, azon a felfogáson nyugszik, hogy annak a munkának, annak a pénztökének, amit belefektettek, a tisztességes kamatozását biztosítsák. Kérdem tehát, nem elsőrendű kötelesség-e a magyar szőlőbirtok jövedelmezőségét is biztosítani, amely ma épp olyan vállalkozás, mint az ipar, amely ma éppen olyan megélhetési forrás, már bármely egyéb működési terület? Minden szempontból mérlegelni kell tehát azt, hogy ez a vagyontárgy a maga hasznát meghozza-e, a maga jövedelmét biztosítja-e?

És itt van azután a pont, ahol a szabad kereskedelemmel szembe kell szállni, mert ha a szabadkereskedelem azt bizonyítja tetteivel, hogy ez a jövedelmezőség a szőlőbirtok részére nem biztosítható általa, akkor nem a szabadkereskedelem elvi álláspontja kell, hogy döntő legyen, hanem igenis a termelés menete.

Biztosan reméljük, hogy e tekintetben döntő eredményeket fogunk elérni, mert úgy gazdaságilag, mint jogilag ez a kérdés tisztázható és tisztázható abban az irányban is, hogy

olyan árak állapíttassanak meg mindezek dacára, amely árak mellett a fogyasztóhoz való juttatás munkája is jövedelmet érhesen el.

A vendéglősipar válsága

A magyarvári járási vendéglősök és koresmárosok ipartársulata súlyos aggodalommal látja azokat a jelenségeket melyek az utóbbi időben erre az iparra végveszedelmet hoznak. Az általános gazdasági depresszió, a munkanélküliség, a kereseti lehetőség visszaesése, a mezőgazdasági termények árának zuhanása, egyezoval a fogyasztóképeség óriási hanyatlása az iparban és kereskedelemben pusztító hatást váltott ki. Ez a pusztulás azonban sehol sem volt annyira intenzív mint a vendéglősiparban. Ennek különleges okai vannak.

Az egyik ok az hogy ezen ipar virágzása általában a jóléttel vagyis a kereseti lehetőségekkel függ össze. Kenyeret ruhát, cipőt, fűtet, világítást és lakást feltétlenül és elsősorban kell mindenkinek juttatni. Ezekről az elsőrendű életszükségletekről lemondani nem lehet, a takarékosagot tehát a nélkülözhető fogyasztási cikkeknel vagyis a bornál, sörnél, általában az italoknál kezdték meg az emberek. A vendéglőbeni étkezéssel felhagytak a közélséknél, családoknál kosztolnak, ahol rezsiköltség nincs s ahol olesobban tudnak étkezni.

A másik különleges ok, mely a vendéglősipart teljesen tönkretette, a bortermelői országos akciójában rejlik. Érdekképviseletük nagyszerűen van szervezve. Az országgyűlési képviselők 76 százaléka agrárius, igen sok közöttük maga is szőlőbirtokos. A borexportlehetőség esökkenése miatt beállott termelői válság orvosszerűen a belföldi borfogyasztás fokozásának jelszavát tűzték ki. Enek elősegítése céljából a kormány 3500 termelői kimerést engedélyezett eddig. Ezen kimerések a vendéglősipart terhelő rezsiköltség nélkül elbíthatatlan versenyt támasztottak a vendéglősöknek. Amíg a vendéglős 21 féle adót és egyéb közterhet visel, addig a termelő csak a kedvezményes fogyasztási adóval van terhelve. Megdöbbenők az idevonatkozó számadatok. A magyarvári badaesonyi borpince decemberben és januárban 5–6 hektoliter bort mért ki, amíg a zárt palackokban és 25 literen felüli mennyiségben árusított. Februárban kimerési engedélye kibővítettett, azóta hónapról-hónapra annyira felfokozta a kimerést, hogy ebben a hónapban már 100 hektoliternél többet mért ki. Ugyanakkor a vendéglősök az átlagosan 30 hektoliternyi havi fogyasztásról visszaestek 8–10 hektoliterre.

A harmadik ok: a borbatyuzás elterjedése. Az olesőbb borvidékekről, különösen Zalából naponta egész sora a

szekereknek vonul fel vármegyékben. Ezek 20–25 fillérré adják a bort lite-renként. Ezek a borok silány minőségű, direkt termő, amerikai alanyokról szedett szőlőből készülnek, esetleg nagy borkereskedők pincéjéből kiseleztezt, összevágott borok. A szekerek megállanak az ucan, pajtákbán, tanyákban s minden köztisztasági vagy közegészségügyi ellenőrzés nélkül, boldog-boldogtalannak literenként vagy edényben még 18 éven aluli gyermekeknek is árulnak s a községnél nem jelentkeznek, még csak fogyasztási adót sem fizetnek. A rettenetes adók és illetékek alatt görnyedő vendéglős ezzel az invázióval konkurálni nem tud, mert ha az ab pince 16–18 fillérré beszerzett legoesebb bort is teszi vendége elé az asztalra, az a közterhekkel és rezi-költségekkel pontosan kiszámítva, neki magának literenként 64 fillérbe kerül. E visszaélések meggátolása céljából kiadott hatósági intézkedéseknek semmi foganatja sincs, mert az olesó bortól lerészegedett emberek botokat ragadtak és úgy kergették el a községi közegeket.

A negyedik ok, hogy egyes uradalmak másuti termelt boraitak idehozák, konvencióban adják munkásainak, sőt a gróf Wenckheim uradalom már jóideje borban fizeti a munkásait. Ez az eljárás a janesi-bankózásnak egy neme, ami törvényileg tiltva van. Következésképpen ennek az, hogy a munkabéren kapott orokot a munkások és azok családtagjai a községben és környékén maguk árusítják.

Legsúlyosabb helyzetben a községi vendéglősök vannak, mert akkor vették hasznóberbe a községi vendéglősöket, mikor ezek a kirívó bajok még nem kerültek napirendre és nem is sejtették azt, hogy a múlt évi fogyasztás a folyó évben 50 százalékot fog visszaenni. A községi vendéglősök bérlésállítás iránti kérvényét a községek képviselőtestületei legtöbb esetben megértéssel kezelték, a bérlésállítást megadták, de a vármegyei kisgyűlés következtetésen visszautasította a bérlésállítási kérvényeket és ezektől a jóvahagyást megtagadta. A vendéglősök most kénytelenek ellene pereket indítani, így végeredményben ezeknek a pereknek és a perel járó költségeknek a kisgyűlés az okozója, mert a változott viszonyokat nem akarja mérlegelni s elzárkózik a békés megoldástól, mely a községek érdeke is lenne, hiszen a bérlőnek teljesítőképességével számolni kell. A vadászterületi hasznóberéket leengedték, pedig a vadászat nem üzlet, hanem passzió és sport s a vadászati bérlő nem abból él, amit a vadászat révén keres.

Nemrégiben „Az Est” feltűnést keltő cikket közölt, hogy ebben az iparban hány kényszerregeység, hány csőd, hány árverés tartott és hány vendéglős dobta el magától az életet kétségbeesésében. A mosonmegyei vendéglősök gárdája értékes tényezője volt mindenkor a gazdasági életnek, szak-pézettséggel és alkalmazkodásával a

közönség igényeihez minden körben rokonszenvet vívott ki magának, végtelen szomorú dolog tehát, hogy ma a pusztulás sorsára jutottak.

Az ipartársulat vezetősége.

Különféle közlemények

Egy csendes jubileum.

Jambrits Lajos, Kőszeg város polgármestere, az Országos Vendéglős Egyesület dísztagja, augusztus 22-én szűk család körben ünnepelte városi szolgálatának 30-ik évfordulóját.

Ipartestület által üzött vendéglőipar.

Az 1884:XVII. tc. az ipartestületeket — a képesítéshez kötött mesterséget üző iparosok körében — a testületi tagok érdekeinek előmozdítása, az iparosok közötti rend és egyetértés fenntartása és bizonyos, a munkaadók és alkalmazottak közötti munkaviszonyra kiterjedő iparhatósági teendők ellátása céljából szervezte. Ennélfogva az ipartestület a hatósági feladatok mellett is kizárólag egyesületi alapon áll fenn és működésében az ipartörvény által az egyesülés céljára és kereteire nézve megállapított jogszabályokat átélpi, vagy a törvény 136. §-ában felsorolt előktől eltérő célokat követni nincs jogosítva. Az ipartörvény az ipartestületeket az ipari üzemeknek saját nevükben való folytatására nem jogosítja fel. Az ipartestületek által kezdeményezett közös vállalatok, esetleg szövetkezetek létesítése tekintetében is kifejezetten csak a kezdeményezés utaltatott az ipartestület hatáskörébe s ezek működésében az ipartestület szervezetével és működésével nem azonosítható. Az 1922. évi XII. tc. 4. §-a értelmében pedig jogi személyek, a részvénytársaságok és szövetkezeteket is ideértve, képesítéshez kötött ipart a kézműves jellegű iparüzés szokásos keretein belül nem üzhetnek. Ez általános tilalom alól a vendéglőipar tekintetében e szakasz az államon kívül kizárólag a fogyasztási szövetkezetek nézve tesz kivételt. A fentiekre való tekintettel tehát az egyik ipartestületnek vendéglőipar gyakorlására jogosító iparendély kiadása iránt előterjesztett kérése törvényes alap hiányában nem volt teljesíthető. — (118.699—1929. K. M.) A kereskedelemügyi miniszteriumnak fenti határozata igazolta lapunk álláspontját. Ipartestület ne foglalkozzék vendéglő alapításával. Az ipartestületi vendéglő nem közérdek, hanem egy néhány személy nehezen leplezhető magánüzlete.

Kérjük az esedékes előzetési díjak sürgös beküldését.

Pénzügyőri esendélet — Szentendrén.

Egy pár héttel ezelőtt városunkban járt hivatalból Marossy Kálmán pénzügyi főtanácsos, a pénzügyigazgatóság V. ügyosztályának referense. A vonat indulásáig, még egy félóra ideje lévén, betért egy vendéglőbe egy pohár sört inni.

Leült a söntésbe, ahol épen a vendéglős beszélgetet két idegen vendégével az italmérsi engedélyek körüli viszásgokról. Természetesen a főtanácsos urat ott senki sem ismerte és így a társalgás a szomszéd asztalnál egészen fesztelenül folyt tovább. A vendéglős egy esetet igen erősen megkritizált, nevezetesen a szentendrei futball pályán az italmérsi engedély a Move sportegyesület nevére adatott ki és azon, mint itezés egy volt vasutas van bejelentve.

A pénzügyőri szakasz valahogyan megtudta, hogy fenemlített itezés, büntetet előéletű, az a bizonyos 5 év sem telett még le, felvette a tényleírást — ez még 1931-ben történt —, de az igazgatóság nem csinált semmit, ment minden úgy tovább, mintha ez az ügy az igazgatóságot nem érdekelné. A szakasz a Move vezetőségét is figyelmeztette, hogy cserélje ki azt az embert, mert ez egy büntetett előéletű és annak az italmérsést gyakorolni nem szabad.

Ennek dacára az elnökség nem boscsájtotta el az itezést, hanem őszkor a futballszézőn végén bejelentette a pénzügyigazgatóságnak, hogy italmérsi engedélyt tavaszig, márciusig, szünetelteti. A pénzügyigazgatóság ezt tudomásul is vette. Így tehát az itezés, aki a pályán lakik, saját számlájára vett bort és most már minden engedély nélkül mérte azt vígan, nem törődve azzal sem, hogy közvetlen mellette van a pénzügyőri szakasz.

A szakaszvezető szemlést ismétellen felvette a tényleírást, felterjesztette felesleges hatóságokhoz, de a futballpályán mérek tovább.

Végre elkövetkezett a március, amikor újból kikérte a Move vezetősége a formailag szüneteltetett engedélyt, amit újból a már említett bejelentett itezés nevével folyt.

Amikor ezt így adta elő a vendéglős annak a két idegen egyének, Marossy főtanácsos magához kérte a vendéglőst, bemutatkozott neki és erről jegyzeteket csinált avval a tréfás megjegyzéssel, hogy jó, hogy az újságok nem szereztek még erről tudomást, de ő majd rövid úton véget fog vetni ennek az ügynek. Azóta már ismét eltelt három hónap, de még mai napig sem történt semmi.

A legérdekesebb az egész dologban az, hogy ezen ügyet elejétől végéig az a főtanácsos intézte, akinek a vendéglőben módjában volt saját füleivel végig hallgatni a vendéglős jogos hánaszát.

Szeretnénk erre az ügyre a pénzügyminiszter figyelmét felhívni. —ss.

A Pomázjárasi Vendéglős és

Koresmáros Csoport

szeptember hó 7-én délután 2 órakor *Légyfalu*n a Pánczél Lajos-féle vendéglőben a nyári szünet után tartja első havi ülést, amelyre az elnökség a tagokat meghívja. Az értekeleten a fővárosi és pestkörnyéki vendéglősöket az elnökség szívesen látja. Az ülés napirendje: Beszámoló az országos kong-

Mosás kg. 36 fillér

100 kg. felül további engedmény. A ruha kiméle-
teért az új és legmodernebb berendezés garantiál.

KIRÁLY GŐZMOSÓDA, festő és vegytisztító
IV., Magyar ucca 3. Telefon: 851-29. Autószállás díjtalan

resszusról. A szüreti borbeszerzés ügye. Tiltakozó nagygyűlés adóügyekben előkészítése stb.

A csoport elnöksége közli a kártársakkal, hogy legkellemesebb és legcélszerűbb a Budapestről, az Eötvös térről d. e. 11 órakor induló hajóval Leányfalura utazni. A hajó este 8 órakor indul vissza Budapestre. *A visszajegy ára 1 pengő.*

Közygűlés.

A „Magyar Szállodások és Vendéglősök Országos Szövetsége“ szeptember 6-án d. e. 11 órakor tartja Budapesten a Margitszigeten Márkus Imre vendéglő helyiségében évi rendes közgyűlést. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Évi jelentés. 3. Pénztáros jelentése. 4. A számvizsgálók jelentése. 5. A felmentvény megadása. 6. Az 1932. évi költségvetés előterjesztése. 7. Iparunk sérelme (adó, OTI-ügyek, szállodák, vendéglők moratóriuma stb.). 8. Italmérsi ügyek. 9. Idegenforgalmi problémák. 10. Nyugdíjgyesületi ügyek. 11. Indítványok. Tudnivalók: Minden előadás legfeljebb 10 percig tarthat. A felszólalás ideje az 5 percet meg nem haladhatja. Öt perc elteltével minden hozzászólónak beszédét be kell fejeznie. A közgyűlésen csak a „Magyar Szállodások és Vendéglősök Országos Szövetsége“ taja szólhatnak fel. A közgyűlés után, délután fél 2 órakor díszbéd Márkus Imre vendéglőjében. Ha kellő számú részvevő jelentkezik, úgy tervebe van véve Kecskemét-szikrai kirándulás, melynek költsége Budapestről utazással és elemezéssel kb. 6 pengő.

Hetven bécsi vendéglősifjú

jön szeptember havában Budapestre tanulmányutra. A fővárosi látványosságok, szálloda és vendéglői üzletek s a szakipari intézmények megtekintése után, a vendégek még megtekintik a budafoki állami pincét, a Törley pezsgógyárat és azután lerándulnak a Balatonhoz. Ez alkalommal Badaacsonyan a herceg Eszterházy szőlőjét és borpincéjét is megtekintik.

Ujabban vagyontalansági esküt tettek:

özv. Jordán Vilmosné italmérő, Járđánház, Szabó András vendéglős, Makó, Benőc Ferenc koresmáros, Budapest, Munkás ucca 16.

Fodor Istvánné vendéglős Kemence, Friedmann Jozefa vendéglős, Bpest, VII. Akácsfa u. 24, Kovács Sándor ven-

déglős, Dombóvár, Zilahi Imre vendéglős, Sashalom, Franz József koresmáros, Bástasték.

Üzletlenség elleni biztosítás.

A Francia Iparosok Országos Szövetsége a július 24-én Avignonban tartott országos kongresszus emlékiratot terjesztett elő, amelynek célja az üzletlenség folytán beálló kár elleni biztosítás. Egy nyilvános számadásra kötelezett vállalatot létesítenének állami támogatással, amely kölcsönösség alapján és a befizetett díjak arányában a hitelesen igazolt keresetnélküliség rizikóját magára vállalná, illetve a biztosított iparosok részére minimális kártérítést folyósítana. — Hogy azután a kongresszuson mit határoztak, arról nem kaptunk hírt. Az idea nagyszerű. Olcsó díjtételek mellett különösen. De van-e a franciáknak annyi összeharcolt aranya, hogy győzze majd a kifizetést?

Be kell jelenteni az 1—2 napig tartó munkaviszonyt is.

A társadalombiztosítási törvények értelmében az 1—2 napig tartó munkaviszonyt is be kell jelenteni. A rövid ideig tartó munkaviszonynak elmulasztott bejelentésénél azzal a kifogással érvelni, hogy csak a 8 napot meghaladó munkaviszonyt kell bejelenteni, nem lehet, mert a társadalombiztosítási törvények előírása szerint a munkást még abban az esetben is be kell jelenteni, ha a munkaviszony egy teljes napig sem tartott, mert a törvények által megszabott 8 napi határidőt csak a bejelentés teljesítésére engedélyezték és ennek az a célja, hogy a munkaadónak egy bizonyos idő álljon rendelkezésére úgy a be-, mint a kijelentés egyidejű teljesítésére. A fentiek természetesen nem vonatkoznak a biztosítási kötelezettség alá nem eső napszámokra, akik ma itt, holnap más-hol vállalnak ugyanolyan munkát, mert ez a munkavállalás tulajdonképpen vállalkozói szerződés jellegével bír s így biztosításra kötelezett munkaviszony nem is jön létre.

Halálozás.

Greilinger Nándorné budapesti vendéglős a Vendéglősök és Koresmárosok Temetkezési Egyesületének tagja, múlt hó 22-én rövid betegsége után meghalt.

Mandel Nándor karagi vendéglős és kávé, a vendéglősszakosztály elnöke, múlt hó 11-én 48 éves korában Karcagon elhunyt.

Ne vegyen kéziborszűrőgépet, mielőtt a tökéletes, szabadalmazott **Grenda-féle** borszűrőgépekről ismertető prospektust nem kért. Komoly teljesítményű, kristálytisztán szűrő készülék, — nem próbászór. — Ára 44 P.

Régi borszűrőgépeknek eldugult, hasznavehetetlen, de értékes fémcsövetek, ne dobja el, hanem tisztíttassa az alábbi cégnél: **Grenda A., Eger.**

A Szállodások, Vendéglősök és Kávé-sok Országos Nyugdíjgyesülete

szeptember hó 6-án, déli 12 órakor Budapesten, Márkus Imre vendéglő helyiségében Alsómargitszigeten tartja évi rendes közgyűlést, amelyre az egyesület tagjait az elnökség tisztelettel meghívja.

Lecsó eltevese.

Podruzsik Béla „Legújabb Szakácskönyve“ a lecsó eltevesését így ajánlja: Bő zsírban, lehetőleg minél nagyobb edényben karikára vágott hagymát piritunk egész világosra, beledjük a torzsanélküli negyedekre vágott zöldpaprikát, a csutkantemes, vastag szeletekre vágott paradicsomot, megsózzuk és kellően átpároljuk, utána félreállítjuk. Ha kihült, kisebb, szélesszájú üvegekbe rakjuk, vászonruhával és pergamenttel leköttözzük és a rendes eljárás szerint kipároljuk a forrástól számítva tiz-tizenöt percig.

Kávéházi üzletvezető-ísztvisele-e?

Abból, hogy a felperes a kávéházi iparendelő és ezzel kapcsolatosan az italmérsi engedély megszerzése végett üzletvezetőnek volt bejelentve és ilyen elnevezéssel állt alkalmazásban, még nem következik, hogy az 1910—1920. M. E. sz. rendeletnek az ipari tisztviselőkre vonatkozó rendelkezései vele szemben is irányadók volnának. Ipari tisztviselőnek ugyanis csak azt az alkalmazottat lehet tekinteni, aki iparvállalatnál vagy gyársterü üzemben kereskedelmi vagy műszaki természetű szellemi, irányítói vagy ellenőrzői tevékenységet fejt ki. Ilyen tevékenység megállapítására a felperes munkaköre nem nyújt alapot. A felperes felügyelt a kávéházban a rendre, ellenőrizte a kiszolgálást, fogadta és elhelyezte a vendégeket, helyettesítette a főpincért s kiállította az alkalmazottak kereseti adójára és biztosítására vonatkozó jegyzékeket. Ez a tevékenység pedig csak iparossegédi és pedig az 1884-XVII. tc. 92. §-ának 3. bekezdése alá tartozó fontosabb teendőkkel megbízott iparossegédnek a munkaköre. (Kürta II 3339 1930., 1932. VI. 8 Totth-M. T.)

Magasrekvenenciájú besugárzás

ZEILEIS-

készülékkel. VI. Sziv-utca 69. — Telefon. 29-3-22
Gyógykezelés javulva idegbántalmak, bémálás, rheuma, végtagmervégység, érelmeszesedés, korai megöregedés, Basedowkór, női változások zavarok, asztma, máj, vese és belső szervek megbetegedései esetében

A „Fogadó—Magyar
Vendéglős”
állandó melléklete

A KORCSMÁROS

korcsmaiparérde-
keit képviselő szak-
lap

A borpiac.

a Borászati Lapok szerint, a kereskedelem vásárlásai megritkultak, ennek dacára a borárak szilárd tendenciát mutatnak és több tétel elkelt fokozottan 1.5 fillérről. Az említett lap természetesen szerint az idei termés jóval a múlt évi alatt mutatkozik. Az öborkészlet jóval alatta van a tavalyinak. A termésjelölések az utóbbi időben esőkentek és ahol a peronospora nagyobb mértékben lépett fel, a szemek beszáradnak és lehullanak.

Miképen lehet a bor színét változtatni?

A borok általános fejtésénél mindenkori fejtés után zavarodás áll elő. Hiszen azért fejtjük a bort, hogy annak a zavarodási tisztulása következtében fejlődjék. Hogy a bor miért zavarosodik a fejtések után, annak az az oka, hogy az még nem kész bor, amelyet éppen azért fejtésben kell részesíteni, hogy a zavarosodást előidéző üledékeket belőle kiválasszuk. Nálunk általánosságban a vékonyabb fehérboroknál különösen kedvelik a zöldesfehér színt, míg a nehezebb boroknál engedélyesebbek vagyunk s így a sötétebb árnyalatot fogadjuk el. A bor színét, mint tudjuk, derítéssel, szűrésekkel módunkban van világosabbá tenni, másrészt pedig a túlságos színt bizonyos anyagokkal módunkban van tetszetősebbé tenni. A bortörvényünk megengedi erre a célra a saflórak és a karamellnek használatát. A saflór vadsáfrány virágja a bornak zöldfehér, a karamell pedig sárga színt ad. Előbbi úgy használjuk, hogy 100 gr-ot forró vízzel leöntünk és abban áztatjuk, kiesavarjuk, szűrőpapíron át-szűrjük. És hogy koncentráltabb legyen, besűrítjük. Ebből a főzetből igen kevés kell a bor megfestésére, de mindenesetre próbafestést alkalmazunk, hektoliterenként 50—100 köbcentilitert veszünk. A karamellt pedig úgy készítjük el, hogy a bornak megfelelő cukormennyiséget kevés vízben feloldjuk és azután egy edényben tűz fölé tesszük s addig forraljuk, amíg a víz elpárolog és a cukor megpörköldik, barnás tömeggé lesz. A pörkölésnél vigyázni kell, hogy a cukor meg ne égjen, meg ne feketedjen. Ebből a sűrű oldatból hektoliterenként kb. 50—100 köbcentilitert kell felhasználni. Fehérbornak vörös- vagy sillerborral való festése nem ajánlható, mert nem azt a színt adja, amit kívánánk. A kénezés az új borok fejtésénél első kiválasztás s annak alkalmazása újborkoroknál feltétlenül szükséges. (Sz. B.)

Hogyan segíti a Badaacsony-Borvidéki Szőlősgazdák Pincészövetkezte a bortermelőket?

Egy balatonvidéki szőlősgazda borát

megvételre felajánlotta az itt említett szövetkezetnek. Ez az állami ellenőrzés alatt álló szövetkezet erre a következő levelet intézte a bortermelőhöz: Megmintázott borait megvizsgálva, van szerencsénk tisztelttel értesíteni, hogy 40 hl 1927. évi termésű borát literenként 14 filléres, 60 hl 1928. évi termésű borát literenként 10 filléres és 60 hl 1931. évi termésű borát literenként 15 filléres áron, azonban 90 napos fizetési határidővel vesszük át úgy, hogy tartozik Ön az átadandó fenti bormennyiséget teherautó rakodására alkalmas utra leszállítani.

Alapszabályaink értelmében bort csakis szövetkezetünk tagjaitól vehetünk át, ennél fogva köteles lesz Ön 2 darab üzletrészesjeggyel tagjaink sorába lépni. — Tudomásul veszi Ön azt, hogy minden egyes üzletreszre fizetendő 40 pengő üzletresztőke, valamint 2 pengő belépési díj a bor árának folyósítása alkalmával kerül levonásba.

Amennyiben a fentebb közölt feltételek alapján a bort Szövetkezetünknek átadni hajlandó, soron kívüli értesítést kérjük és vagyunk teljes tisztelettel Badaacsony-Borvidéki Szőlősgazdák állami ellenőrzés alatt álló Pincészövetkezte.

Külön kívánjuk hangsúlyozni, hogy badaacsonyvidéki borokról van szó.

Ezt a bort azután vendéglősök dupla áron készpénzfizetés ellen megvették.

A szövetkezet ilyen árrakkal és feltételekkel bizony a termelőt alig segít. Ezek után mégis azt kell kérdeznünk: kinek az érdeke, hogy e szövetkezet a nagyobb városokban a miniszteri rendelet ellenére is poharazási engedélyt kapott? Ezt a különös kedvezményt most már a móri termelők is megirigyelik.

A Svábhegyi Nagyszálló óvadéksikkasztási ügye.

Az annak idején nagy feltűnést keltő óvadéksikkasztási ügyben dr. Gamberzky Guidó, a büntető törvényszék egyes bírja a Svábhegyi Nagyszálló igazgatóit, Annix Cecilát 10 havi, Annix Jánost pedig 8 havi súlyos börtönrre ítélte. Érdekes az ítélet indoklása, mely szerint a vádlottak azt a védekezését, hogy a főpincér az óvadék felhasználásához, illetőleg annak az üzletbe való beinvesztéséhez szóbelileg beleegyezett, a törvényszék nem veheti tudomásul.

Ugyanazok óvadéksikkasztási ügyben hozott ítéletet a büntető törvényszék a közelmúltban. Ez ügy szereplői Jorgovics Xever, püspöki vikárius, aki 2 évi fegyházát, Schnürmacher Ignác, aki 5 havi fegyházbüntetést kapott. — Az elítéltek az ítélet ellen fellebezésel éltek.

Munkásbiztonsági elvi jellegű határozatok.

Az eredeti adós üzemének hosszabb időn át való szünetelése rendszerint kizárja az üzemazonosságot különösen akkor, ha csupán az üzemhely és az üzemág azonossága azok az egyedüli tényezők, melyek az üzemelőt és üzemutót egyébként egymástól teljesen független üzemek között összefüggésre látszanak mutatni. Ezek a tényezők azonban magukban véve az üzemek azonosságának megállapítására nem elegendők. — Az alkalmazott elkésett bejelentése esetén a munkaadó a bejelentés előtt megnyílt segélyezési igényből eredő segélyezési költségeket akkor is felelős, ha alkalmazottja a segélyezésre passzív tagság jogcímen is igényjogosult volt.

A bíróság csak bizonyos esetekben mérsékli a túl magas üzletbért.

Közöltük a bíróságoknak az az úttörő és legújabb ismerterté vált gyakorlatát, amellyel az üzlethelyiséget bérlő kereskedőre nézve a forgalom apadása miatt létveszélyt jelentő üzletbért mérsékelt, noha a magasabb bér fizetésére szerződésileg kötelezte magát. Eddig a bíróságok nem is mérsékelték a bért más esetben, csak a mikor még hosszabb időre szóló szerződés kötötte a bérlőt. A szerződés folytán ugyanis nincs módja az üzlethelyiséget elhagyni s így a régebben vállalt üzletbér mellett teljes tönkremenése követhet be. Más az eset a határozatlan időre bérelt üzlethelyiségeknél, amelyek bérlet felmondás útján bármikor megszüntethetők és így a bírói béméréséklésnek — egyelőre — gazdasági indoklottsága nincsen. Egyelőre tehát ilyen bérleteknél béméréséklés iránti keresetnek semmi célja nincsen.

A SZAKMA

TÁRSASÖSSZEJÖVETELET.

Szept. 2. Este 8 órakor vendéglősök vácсорája Pelczmann Gyulánál (I. Gelért tér 3.)

Szept. 7. Este 7 órakor Jóbarátok vácсорája Beer Lászlónál (VIII. Főherceg Sándor u. 44.)

Szept. 9. D. e. 10 órakor Gundel János és id. Kommer Ferenc emlékéért ápoló asztaltársaság összejövetele Kurecz Jánosnál (Keleti p. u. étterem).

Szept. 14. Este 7 órakor Jóbarátok vácсорája (Somogyi Ottónál özv. Szabó Imréné vendéglőhelyiségében Egyetem utca 5.)

A szerkesztésért felelős:

Pósch Gyula, kiadó.

Szerkesztő: Fekete Gyula.

Merkantil-nyomda. Hunyadi uca 45

Mire várunk?

Várunk, de hogy mire, azt magunk se tudjuk. Tipikus jellemvonása a mi szakmánknak, hogy a kellő összetartás hiányában mindig csak várunk, hogy ügyes-bajos dolgaink talán maguktól megoldódnak. Ha ez nem sikerül, úgy végleg kapitulálunk, megadjuk magunkat még azoknak is, akik a mi nehezen megkeresett fillérjeinkből élnek és tartják fenn magukat, a mi bőrünkön. Hiába vagyunk a legtöbbet dolgozó és legszorgalmasabb iparág a világon, mely a kora hajnali óráktól jóval éjfél után dolgozik pihenő nélkül és mégsem bírjuk magunknak a létet biztosítani. Nem tudunk megélni, de itt élőskegdi a nyakunkon a kartelek tömege, mert hiszen a vendéglős- és koresmaiparnak csaknem minden cikke: a sör, a szesz, a jég, a szóda, a szénsav, stb., stb. karteiben van. Ez azt jelenti, hogy ugyanakkor, midőn rezsiköltségeinket napi 20 óra munka mellett nem vagyunk képesek előteremteni és sorjában hullunk el, ugyanakkor mindent dupla, sőt többszörös áron kell a mindenható karteleknek megfizetnünk.

A vendéglős- és koresmaiparosságot ezidőszerezt a termelői kimérések mellett legjobban érdekli és érinti a szikvízkartel ügye, mely kartelettől a legsürgősebben szabadulnunk kell. Ha a szikvízkartel elindította a lavinát a tankok ellen, melyhez a mi szakmánknak szerzett joga van, úgy minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy válaszképpen a kartelek ezen iparunk ellen folytatott káros tevékenységére megfelelő eréllyel visszavágjunk. Haladéktalanul meg kell indítanunk a háborút a szikvízkartel ellen és lobo-gónkra felírni: „Szabadulni a szikvízkarteltől.”

Létünkben támadott meg a szikvízkartel akkor, amidőn elérte azt, hogy eltöltötte a vendéglősöket és koresma-rosokat attól, hogy amennyiben valamely vendéglős vagy koresmáros 1932 július 24-ig szikvizszükségletét saját-maga autotankkál elő nem állította, a jövőben nem rendezkedhetik be házi szikvízkészítésre.

Miért fontos nekünk a szóda-ügylet? A menükön tudvaleg semmit sem keresünk. A sör árát a sör-kartel úgy szabta meg, hogy azon ne a vendéglősök, hanem a kartelek kereshessen. A maj borárak mellett mit sem kereshetünk. Marad tehát az egyetlen cikkünk, a házilag készített szóda, melynek használata a megélhetést némileg biztosítja.

Bámulatos az a tájékozatlanság, mely az illetékes minisztériumokban a szikvízügyben uralkodik. Nemesacis a kereskedelemügyi miniszter, hanem az összes munkatársai teljesen informálatlanok, hogy mit jelent a szikvíztank a vendéglős és koresmáros szakmának. Néhány nappal ezelőtt küldöttség járt ezen ügyben Kenéz miniszter úrnál, kinek válaszából sajnálatlalt kellett a küldöttségnek meggyőződni a miniszter teljesen egyoldalú tájékozottságáról. A miniszter többek között azon

nézetének adott kifejezést, hogy bizony könnyen megtörténhetik az az eset, hogy a pohár szóda vizet a tanktól a vendég asztalára viszik, egy bacillus szállhat bele a szóda vízbe. Ez a kijelentés világos dokumentuma annak, hogy sajnos, a kereskedelemügyi miniszter úr, aki hivatva volna ezen immár 5 éve dúló harcban igazságot teremteni, bizony fogalma sincsen, hogy mi az a szikvíztank, sőt fel kell magunkban vetni a kérdést, hogy vajjon látott-e már a miniszter úr szikvíztankot?

Vádolják iparunkat azzal is, hogy nem tartjuk be az egészségügyi követelmények előírásait és hogy sok vendéglős és koresmáros van, akik tisztátalan és meg nem felelő vízből készítenek szóda vizet. Ezen vádat a leghatározottabban kell visszautasítanunk, sőt tiltakoznunk kell ellene, mert a vendégipar, mely ételnek és italnak a feldolgozásával foglalkozik, jól tudja, hogy melyek azok az étkezés szempontjából előírt egészségügyi követelmények, melyeknek meg kell felelnie.

Még mindig várunk! Ez a mi szakmánk hibája és rákfenéje. Egy pillanatra se habozunk, hanem a legsürgősebben össze kell ülnünk, hogy a vendéglős és koresmai ipar tekintélyét a hatóságok előtt oly mélyen porhárító szikvízkartelt egyszersminden-korra lerázzuk a nyakunkról. Egy kis összetartással kiközösírelhetjük a csorbát, mely iparunk tekintélyén esett. Rendelkezünk egy teljes szikvízgyári tulajdonossal, mely a vendéglősök tulajdonosa. Csak üzembe kell helyeznünk!

Ne hagyjuk magunkat a szikvízkartel által az ő vagyongyűjtőjükké lealacsonyítani és meglátjuk, az eredmény nem fog elmaradni, amely kizárólag a mi iparunknak fog gyümölcsöt hajtani. Steiner Armin, vendéglős.

Hogy került „Szuleimán szulfán” pipája a magyaróvári „Arany ökör”-be

— Egy borbatyuzó szekér kalandja. —

A helyzet megértéséhez hozzátartozik, hogy vendéglősökünk irtóhadjáratot indítottak a szekerező borárusítók ellen, de hozzátartozik az is, hogy Viola Béla, a magyaróvári „Arany ökör” vendéglő bérlője, az ipartársulat titkára, ki ennek az irtóháborúnak a megtestesítője és a kőszegi kongresszuson is rettentő filippikát vágott ki a borbatyuzó szekerek ellen, szenvedélyes és rajongó pipás.

Hát ehhez a jó pipás tiltkárhoz biciklis staféta érkezett csütörtökön reggel egy kis pincérfüti személyében, hogy a bezenyei országúton, a város határában egy borbatyuzó polgár literezi a bort. Menjen szaporán és fűlelje le a kihágót.

A mosoni hetivásárra való tekintettel a szigorú tiltkár szabadodott a közérdek szolgálatát. Nem ér rá. Forduljanak védelemért a hatóságokhoz a kihágást tapasztalók.

A kis küldönc azonban elevenére tapintott.

Ha a városhoz mennék, az a rendőrséghez küld. A rendőrség a csendőrséghez és még ki tudja merre. Akkor a gazda eltűnik, mint a kámför.

Az argumentum hatott, a felszerelt tiltkár ott hagyott csapat-papót, biciklijére kapott és fogai közé szorítva pipáját, kiszárgult a bormérés színhelyére.

Horváth Boldizsár letenei, zalamegyei gazda azonban akkorra már eladta a készletét. Az üres hordókat egyengette a megkönnyebbült szekeren, melynek saraglyájában egy éktelen nagy, ezüskupakos gyökérpipa pihent karvastag meggyfa szárral.

Az érkező rátámadt a gazdára, de az sem maradt adós.

— En bortermelő vagyok, magyar polgár, engem a törvény védelmez!

— Hát a jelentkezés meg a fogyasztási adó! Gyerünk be csak a hatóság-hoz.

— Ki az úr tulajdonképen? Talán csak nem az a Virág vagy Viola vagy Tulipán, akiről még Zalában is úgy beszélnek, hogy a borszekerek Rózsa Sándorja.

— Eltálatla!

A gazda kezdett vakarózni és alább hagyott a hanggal.

— Tudja mit az úr! Látom jó pipás. Odaadom magának ezt a híres pipát, aztán engedjen az utamon. Megígérem, hogy többet tájára sem nézek Moson-megyének.

— Ezt a pipát? — kérdezte Viola is szelidebb hangon.

— Ezt a. Mert ez a pipa világhíres. Mikor Szuleimán császár Kőszeg alól menekült, az én úkapám fuvarozta. A fuvar fejében adta a török császár az úkapámnak. Azóta őrzötte a család, mint a szemefényét. Most odaadom.

Igy került a „Szuleimán szulfán” pipája az „Aranyökör”-be. A vendéglős meglegedeten cirógatta a roppant szerszámot, a szekeres pedig elkerekedett.

Láttuk a pipát s láthatja mindenki, aki néhányszor dicse a nagypipájú vendéglőshöz, csak azt sajnáljuk, hogy a nagy örömet kissé le kellett hűtenünk, mert a papia legfeljebb az ipafai papnak a papijára lehetett ezelőtt 40–50 esztendővel, de semmi esetre sem a török császár öfenségéé a kőszegi vár ostroma idején.

A kereskedelmi könyvelés és az iparosság.

A Budapesti Kereskedelmi és Ipar-kamara már régen foglalkozik azzal a tervvel, hogy a kézművesiparosokat és kiskereskedőket a kereskedelmi törvény értelmében vezetendő kereskedelmi könyvelésre valamilyen úton-módon kioktassa. Tekintve, hogy az újabb törvények és rendelkezések akként intézkednek, hogy a kereskedelmi könyvek vezetése, annak hiányos és helytelen vezetése révén, súlyos konzekvenciákat von maguk után, erre a mai rossz gazdasági viszonyok mellett is szükség van. A cél tehát kettős: rá kell bírni mindenkit, ki gazdasági foglal-

kozást üz, hogy saját érdekében könyvet vezessen és meg kell győzni mindenkit, hogy ezt a legszükségesebb, minimális könyvvezetést maga is elvégezheti minden segéderő és költség nélkül. Ennek érdekében indított mozgalmat a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara, természetesen belevonva az összes érdekképviselőket, hogy mint volna a leghelyesebb a szóbanforgó könyvelési útbaigazítást szolgáló mintakönyvek vagy mintalapok szétosztása, szakmák szerinti összeállítás, az előállítási költségek legesekélyebbre való mérsékelése és hogy mily úton lehetne ennek a legszélesebbkörű propagálása. Az összes érdekképviselők a legnagyobb megértéssel karolják fel a Kamara mozgalmát s minden igyekezetükkel azon lesznek, hogy a terv ne csak valóra, hanem az arra rászoráltak hasznára is váljék.

A Vendéglősök és Korcsmárosok Orsz. Egyesülete azt a kívánságot terjesztette elő, hogy a mintakönyvecskék szakma szerint állítsák össze.

Rendes foglalkozása mellett is bárki tehet középiskolai, felsőkereskedelmi és polgári iskolai magánvizsgát,

aki a Ker. Szoc. Mag. Tisztv. Országos Szövetségének (volt POGE) 12 év óta altruista alapon álló esti előkészítő tanfolyamára beiratkozik. VIII. Dohány uca 32. sz. közs. polg. leányiskola épületében (Rókus kórházzal szemben.) Havi tandíj 12—20 P. Beiratási díj 3.— P. Vannak féléves és egész éves tanfolyamok. A polgári I.—II. o. együtt egy fél év alatt végezhető. A beiratások bármely tanfolyamra folyó

év szeptember elején kezdődnek. Felvilágosítást nyújt a tanfolyamok tanulmányi vezetője: Dr. Kornis Ferenc, szék. f. középiskolai tanár, VIII. Dohány uca 32. szám alatti polgári leányiskola épületében, naponként délután 5—8 óra között. Az előadások hetenként háromszor, délután 5—9 óra között vannak. Minden tantárgyat nyilv. iskolánál működő, okleveles középiskolai szaktanár ad elő. Az oktatás teljesen iskolarendszerű. Akinek a tanfolyam szolgálatára lehet kérjük annak figyelmét fentiekre fektetni.

Államközi jelzések a pályaudvarokon.

Római tudósítás szerint a vasúti igazgatóságok nemzetközi tárgyalást folytatnak államközi érvényű jelzések pályaudvari alkalmazásáról. Céljuk az, hogy minden nemzet utasai mindenütt segítséget kapjanak a tájékozódásban s egységes módszerrel minél gyorsabban eligazodjanak. Eddig a következő jelzésekben állapodtak meg:

? Kérdőjel jelzi a hivatalos utbaigazító helyet, az állomásfőnökségnek azt az irodáját, ahol a közönség bármikor felvilágosítást kaphat.

Mozdonyra mutató kéz: Bejárat a csarnokba, ahonnan a vonatok indulnak.

Nyitott koffer: Vámhelyiség.
Zárt koffer: Csomagföldadás.
Kézikoffer: Csomagmegőrzés (Gardrob).

Egy szék: Váróterem.
Villa és kanál keresztben: Étterem.
Nagy nyíl: Kijárat.
Három ércpénz: Pénzváltó.

954—1932. szám.

Pályázati hirdetmény.

A karcagi Ipartestület italmérsi üzletvezetői állásra pályázatot hirdet. Vendéglős szakképesítéssel, hosszú gyakorlati idővel bíró, igazoltan megbízható, nős szakemberek pályázatait vétnék figyelembe. Kérvényhez mellékelni kell mindazon okmányokat, melyek iparendély iránti kérvényhez elő vannak írva. A pályázatok legkésőbb 1932. évi szeptember hó 30-ig adandók be a karcagi Ipartestülethez. Az állás az elnökség által meghatározandó időben, de legkésőbb 1932. december 31-én foglalandó el. Részletes pályázati feltételek a karcagi Ipartestület irodájából 20 filléres postabélyeg ellenében megküldetnek.

Karcag, 1932. augusztus hó 28.
Nagy István, Kriek Jenő,
ip. test. elnök. ip. test. jekyző.

Cukrárszpar és kávéházi ipar közös helyiségben gyakorlása.

Amennyiben a cukrárszparos a kávéházi ipar gyakorlásához megkivánt szakképzettséget saját személyében igazolja és a kávéházi ipar gyakorlására szóló iparendélyt megszerzi s amennyiben üzlethelyisége megfelel azoknak a követelményeknek, amelyeket a kávéház tekintetében a vonatkozó miniszteri rendeletek és a kávéházi ipar gyakorlásáról szóló szabályrendelet megállapítanak, nem tehető észrevétel az ellen, hogy valaki a cukrász és kávéházi iparokat ugyanabban a helyiségben gyakorolja. (85459—1929. K. M.)

TELEFONSZÁM: JÓZSEF 43 — 6 — 79

MERKANTIL NYOMDA

BUDAPEST
VIII. KERÜLET
HUNYADI
UCCA 43

a vendéglősöknek
és korcsmárosoknak
a legolcsóbban
szállít nyomtatványokat